

да било данъци, съгласно царския Височаеши ферманъ. Ако би се изтръгнали на сила отъ раята нѣкакви парични суми съ користна целъ — на сѣдиитѣ бѣ заповѣдано, да разследватъ по шериятски редъ такива обстоятелства. И ако би се установили тѣзи обстоятелства за валидни, то сѣдиитѣ сж длѣжни да взематъ надире отъ изнудвачитѣ изтръгнатитѣ суми, а следъ това да се повърнатъ тия суми на раята, отъ които е била изтръгната сумата. Сжщевременно се заповѣдваше, че никой мой царски служителъ и чиновникъ, билъ той нишъ или вишъ, не може абсолютно да се противи на моята монаршеска воля, нито да припятства на изпълнението ѝ. Онѣзи мои царски чиновници и сановници, съ каквото звание и да сж, каквито чинове и да притежаватъ, ако по незнание, или отъ умисълъ за користна облага си позволятъ да пренебрегнатъ моята царска заповѣдъ и да нахлуватъ въ границата на автономнитѣ вакъфски села съ целъ да взематъ на сила нѣкой малкъ или голѣмъ предметъ — то имената на подобни чиновници ще описватъ въ особени списъци. Въ списъка освенъ собственитѣ имъ имена, ще записватъ и бащинитѣ имъ имена, званието на службата имъ и заплатата, която тѣ получаватъ. Списъцитѣ, които, по тоя начинъ сж съставени, заедно съ рапортъ ще ми ги изпращате до Императорския ми диванъ въ Константирие, за мое по-нататъшно разпореждане.

Просителтъ, като допълнение на молбата си, обясняваше и това, че по-преди, преди моето възкачване на Императорския ми тронъ, била издадена по тоя въпросъ особена Височайша заповѣдъ. Съ тази заповѣдъ се предписвало на тамошнитѣ мѣстни власти да взематъ мѣрки, за да окажатъ за начина и реда, по който ще се владѣятъ тѣзи вакфирани свободни села и селища. Тѣй сжщо, било заповѣдано за строгитѣ мѣрки, които трѣбвало да се упражнятъ противъ всички онѣзи лица, които би нахлули насилствено въ предѣлитѣ на тия села.

Това обстоятелство, вамъ е добре известно и азъ още въ първитѣ дни на моето възкачване на Императорския тронъ издадохъ нова царска заповѣдъ въ подобна смисълъ. Съ тази ми заповѣдъ азъ потвърдихъ и санкционирахъ разпоредбитѣ и високитѣ заповѣди, които по-преди за сжщия въпросъ бѣха издадени отъ моитѣ предшественици Султани. Въ Императорския ми диванъ и въ старата царска архива не се оказа, че е била дадена по-подирна отъ тази ми царска заповѣдъ и съ съдържание, противоречуше на духа и смисъла ѝ.

Прочие, по поводъ на това заповѣдвамъ Ви и сега, щото действията на моитѣ царски служители по тоя предметъ, да бждатъ напълно хармонични съ духа и смисъла на тази ми висока царска заповѣдъ. При това, дългъ Ви се